

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1548/2020
04.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војна пошта 6006 Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1644/19 од 04.10.2019. године, у седници већа од 04.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против првог става изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1644/19 од 04.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против првог става изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1644/19 од 04.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против другог и трећег става изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1644/19 од 04.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 4089/17 од 06.03.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 45.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 50.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 40.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 06.03.2019. године до исплате, а одбијен је део тужбеног захтева за исплату законске затезне камате на досуђене износе од подношења тужбе до пресуђења; ставом другим изреке одбијен је део тужбеног захтева на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности преко досуђених до тражених 400.000,00 динара, за претрпљене физичке болове преко досуђених до тражених 370.000,00 динара и за претрпљени страх преко досуђених до тражених 320.000,00 динара, све са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате; ставом трећим изреке одбијен је део тужбеног захтева на име накнаде материјалне штете за изгубљену зараду за период од септембра 2012. године до јуна 2016. године у износу од 1.812.125,49 динара са законском затезном каматом од

04.08.2016. године до исплате и на име ренте износ од 39.968,00 динара месечно почев од 01.07.2016. године, па убудуће док за то постоје законски услови, доспеле износе одједном са законском затезном каматом за сваки месечни износ, најкасније до 01. у месецу за претходни месец; ставом четвртим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1644/19 од 04.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу првог става изреке и у ставу трећем изреке; ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у другом ставу изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете поред досуђених износа за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од још 45.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од још 50.000,00 динара и за претрпљени страх износ од још 40.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 06.03.2019. године до исплате, а одбијен је део тужбеног захтева на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности преко досуђених до тражених 400.000,00 динара, за претрпљене физичке болове преко досуђених до тражених 370.000,00 динара и за претрпљени страх преко досуђених до тражених 320.000,00 динара, све са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате; ставом трећим изреке првостепена пресуда је преиначена у четвртном ставу изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 166.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. ЗПП.

Тужилац је благовремено поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Првостепени суд је због повреде задобијене на извођењу редовне вежбе гађања из ватреног оружја, на основу одредаба чланова 154, 173 и 174. ЗОО и 164. ЗОР, обавезао тужену да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете износ од укупно 135.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. У наведеном делу је другостепени суд потврдио првостепену пресуду. О основаности тужиочевог захтева у наведеном делу судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкетном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене у делу којим се побија став први изреке другостепене пресуде, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена у делу којим се побија другостепена пресуда у првом ставу изреке.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба за накнаду штете поднета је 27.01.2015. године, а побијана другостепена пресуда донета је 04.10.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела о којем је одлучено ставом првим изреке другостепене пресуде износи 135.000,00 динара.

Како вредност предмета спора наведеног побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

Испитујући побијану пресуду у преиначеном делу применом члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац био у професионалној војној служби од 21.10.2009. године на одређено време до три године. Тужилац је 11. и 12.09.2012. године у склопу редовне обуке био на гађању из аутоматске пушке и пиштоља на стрелишту ... . Тужилац није имао опрему за заштиту слуха јер није била саставни део обавезне опреме. Након гађања тужилац је осетио зујање у левом уху и пад слуха, због чега је био на болничком лечењу од дана 14.09.2012. године до 27.09.2012. године.

Тужилац је, услед дејства удара ваздушног таласа експлозије при испалењу муниције из ватреног оружја, задобио лаку телесну повреду - левострану повреду унутрашњег уха која се манифестује смањењем слуха и субјективном појавом зујања, повременим главобољама и вртоглавицом. Као последица задобијене повреде код тужиоца је дошло до умањења животне активности од 10% због чега трпи повремено лаку душевну патњу. Тужилац је трпео физичке болове и страх чији су интензитет и трајање наведени у образложењу побијане пресуде.

У поступку поновног пријема у војну службу, на основу налаза Више војнолекарске комисије од 28.06.2012. године и Главне војнолекарске комисије од 30.04.2013. године утврђено је да је тужилац неспособан за пријем у професионалну војну службу на одређено време. Коначним решењем тужене од 09.10.2012. године тужилац је разрешен од професионалне војне службе са даном 20.10.2012. године.

Према становишту нижестепених судова, тужилац има право на накнаду нематеријалне штете због повреде задобијене на извођењу редовне вежбе гађања из ватреног оружја, на основу одредаба чланова 154, 173, 174. и 200. ЗОО и 164. ЗОР.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује да је побијана пресуда донета на основу погрешне примене материјалног права. Тужилац је, као професионални војник, претрпео штету приликом обављања редовних радних задатака које тужена у оквиру војне активности организује више пута годишње. Тужена је одговорна за накнаду штете по принципима објективне одговорности јер је гађање из ватреног оружја које је проузроковало штету само по себи потенцијална опасност за здравље људи, због чега се, супротно неоснованим ревизијским наводима, и не захтева

постојање кривице за проузроковану штету на страни тужене. Стога су нижестепени судови правилно сматрали да је тужена, на основу чланова 154. става 2, 173. и 174. ЗОО и члана 164. Закона о раду, одговорна за накнаду штете коју је тужилац претрпео.

Другостепени суд је, на основу правилне примене члана 200. ЗОО, обавезао тужену да тужиоцу, поред износа досуђених првостепеном пресудом, исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од још 45.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од још 50.000,00 динара и за претрпљени страх износ од још 40.000,00 динара имајући у виду обим и последице задобијених повреда и интензитет и трајање физичких болова и страха. Тек се тако досуђеним износима остварује смисао установљавања накнаде нематеријалне штете, то јест доприноси се потпунијем опоравку оштећеног.

Врховни касациони суд није разматрао ревизијске наводе којима се указује на застарелост тужиочевог потраживања јер је тужена приговор застарелости први пут истакла у жалби, а из садржине члана 372. става 2. ЗПП произлази да се материјалноправни приговори у парничном поступку могу истаћи најкасније до окончања расправе пред првостепеним судом.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, на основу члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у трећем ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију јер није био потребан за ову парницу.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић